



רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. טען למברקים: "עולמפרט". הסודי לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס ונשח שחם בע"מ, ת"א, סל 3139. החפצה: דוד סופל ובניה, תל-אביב. חסרת איננה אחראית לתוכן הסודות.

Table with 2 columns: Author/Editor and Title. Includes 'עורך ראשי: אורי אבנרי', 'ראש המערכת: שלום כהן', 'עורך משנה: רוב איתן', 'עורך כיתוב: עורך כתיבה ועי', 'כתב בכיר: אלי תבור', 'עורך המערכת: מנשה ברדיין, שייש נגור, יליז גולדי, דויד הורוביץ, רותי ורד, אברהם חורסון, יוסף אבוהסדי, אביבה ססן, עסום קינן, שלמה פרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

Handwritten signature or note in the top right corner.

עלינו לציין את ההצהרה המזוהה והמסורה, שנמסרה עליידי שרהחוף העיראקי לכי תב הישראלי של השבועון העולם הזה. בהציגה זו קבע כי משלת עיראק מצפה כי לישראל יהיה מקום באיחוד שיוקם בעתיד במזרח התיכון. כך חושפים השולטים הסוכני נים של עיראק את המציאות שלהם ואת יחסם האמיתי לבעיית ערב, אשר בבית פלסטין ובעיית הפלסטינים עומדות בשורתן הראשונה.

בהעירו על ההצהרה, אומר העתון הישראלי: הצהרה זו של שרהחוף העיראקי (קשורה) עם התוכנית החידשה של ארגון המשרד-החוף העיראקי, שידולה מזלקה לענייני ארץ-ישראל, אשר לא תספג בבעיות הפליטים הערביים ובחרם הכלכלי על ישראל, העתון מוסיף שארגון זה הוא צעד פוליטי שאינו מתכוון נגד ישראל, אלא להסדר חזש במרחב. כך אומר העתון הישראלי. למעשה פירוש הדבר כי המחשלה הנוכחית של עיראק... רוצה לצוד עם ישראלי.

זהו, כמובן, סילוף פורמלי תעמולה. אי-לוא הייתי מפרסם את פרטי כל שיחותי עם האישים העיראקים והלא-עיראקים שפגשתי בחוף לארץ, בניגודם אישים הקרובים לעבר אלגאצור הרבה יותר מהאשם ג'אחא, היו פרשנים אלה עשויים להתמלא. אולם לא זה העיקר. העיקר הוא כי רעיון, כאשר הוא מבוסס על הגיון מציאותי, תי, מצמיח כנפיים לעצמו. בצורה זו או אחרת הוא מביא אל המליונים, גם כשהגיון עדין מעוט בארצם שלהם. כי העולם נעשה קטן, ושוב אינו גבול בפני רעיונות — בתני שהם רציניים, מבוססים, ולא הצטעצצות מקרית.

אל ייחשב לי הדבר לעון אם אזורר עם שאלה שכבר שאלתי אותה כמה פעמים במקשור זה: אם אנשים מעטים, שאין לרשותם תקציבים ומכשירים ממלכתיים, יכולים להתערב בצורה זו בתהליכים הפנימיים ביותר במרחב — מה יכלו אותם האנשים לעשות אילו עמדו לרשותם האסטרטגיות האדירות של המנגנון הממלכתי? אילו עמדה, למשל, בראש מיניסטרויון לענייני המרחב?

אל ייחשב לי הדבר לעון אם אזורר עם שאלה שכבר שאלתי אותה כמה פעמים במקשור זה: אם אנשים מעטים, שאין לרשותם תקציבים ומכשירים ממלכתיים, יכולים להתערב בצורה זו בתהליכים הפנימיים ביותר במרחב — מה יכלו אותם האנשים לעשות אילו עמדו לרשותם האסטרטגיות האדירות של המנגנון הממלכתי? אילו עמדה, למשל, בראש מיניסטרויון לענייני המרחב?

מכתבים

מי המציא לכם את התמונת האלף? אריה אליהו, תל-אביב... באמת, כיצד אתה יכול לישון בשקט כשסדרי קולק ושוח' נוסעים בקריוולרים מיד שנים? יעקב ברטוב, ירושלים

השקט המחפיר בולט לעין בתמונה בה מופיעים מעפילי 1947, כשהסיסמה התלוייה לרוב המודעה דורשת, "השארנו את השעי רים פתוחים". עכשיו כבר ידוע מי סגר את השערים... אביבה בלוינסקי, פתח-תקווה

...השאלה היא רק: לאן הולך הכסף? א. ש., תל-אביב

עברה פוליטית בקריאה תורת של דבר העורך (העולם הזה 1130) נוכחתי כי התנגדותו להעלפת ידיעות חשובות מציבור (שלא מתוך נימוקים של כמחון המדינה) נובעת בעיקר מאי-שיתופם בתסכמים אלה, במילים אחרות: במידה ואנורות העורכים התייה מוכנה להת' יעץ אתכם, לפני קבלת ההחלטה, תהיו

מוכנים לקבל את הכרעת הרוב ולהתעלם מהצד המוסרי של הבעיה. נותר לי רק להוסיף: "הנם אתה ברטוב?" גד רפאלי, ראשון לציון

הקורא רפאלי (לא מהשיר דינה ברזילי) לא הבין את כוונת העורך. בהתייחסותו כל' לית ייבטא העולם הזה את דתו שיש חובה ציבורית לפרסם כל ידיעה, פרס למקרים מסוימים מאד, הנוגעים במישרין לבסחון המדינה.

...התקירה של עתונות חוספית הוא להביא את האורח בפני ההכרעות הציבוריות הישירות ביותר. הוא עושה זאת כפי שהדבר היווני היה עושה באחונה העתיקה: בהביאו כל אינפורמציה ואינפורמציה כפי שריו בפני האורחים. אם ישועה, בעקבות הכסמים פנימיים, תפקיד זה — תאכר העתון נות את יעודה המרכזי. לדעת, למרות שספר החוקים של מדינת ישראל טרם נכ' תב, יש בכל סיונו כוה מישום עברה פלילית מובהקת.

סטודנט למשפטים, ירושלים

הדבר הראשון שבלב עיני כשהתחלתי לקרוא את הסיפור המרתק של אנוש שטמ' פפר, "אל השור וב' העולם הזה חורה" (1130) היה הרמיון המפתיע בין שתי התמונות בשני ה' עמודים — תמונת של אנוש שטמפפר ושל חברו, יחזק סקרופה, שהשתתף אף הוא בשור.

נודתי את שתי ה' תמונות ותחתי אר' תני להצאים. הרבקותי חצי תמונתו של שטמפפר ליד הצי תמונתו של סקרופה. זה באמת נראה כמו פרצוף אחד. סביון יאני אופם את נליונות העתון, נאלצתי לקנות עוד אחד.

יחנן פלמון, נהריה

המשך כך, הקורא פלמון. תמונת השודר המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

שיתפים לקררה בככתבה, מדרום שבור" המנתחת את תוצי אורח הבחירות להסתדרות (העולם הזה 1120), אתם טוענים כי אחוזי ההצבעות הני כוה הינו הישג שלכם. ייתכן כי זהו הישג שלכם — אך לא הישג חיובי. התשובה לשאלה מה היו יכולים הנמנים לעשות היא ברורה. ברור של הנמנים הם מת נגדי ומאוכזבי מפא"י. לו היו רק אותם 12 האחוזים שהצטרפו הפעם לנמנים (כ־75 אפ' קולות), ששתמשים בהצבעת נגד מפא"י, הייתה מפתח זו מאבדת את הרוב המוחלט שלה. ייתכן שרוב לא היה משתנה בסדרו השלפון בהסתדרות, אף המכה שמפא"י היו תה מקבלת הייתה מקבלת את קיצת. עמוס אהרונ'י, תל-אביב

... ירידתה של מק"י בבחירות להסתדרות לא הפליאה אותי. התפלאתי רק שמפלגות ציוניות ברורות כמו אחרונה-העבודה או העובד הציוני, נהנו מעורפי מק"י. מה מושך מצביעים, שהביאו את מורת רוחם מממשטר מפא"י, לפני ארבע שנים, בהצבעה לטובת מק"י, לעשות זאת הפעם בהצבעה לטובת שותפיה כאותה מקרה? אריאלה ניב, ירושלים

היה לי הכבוד להשתתף בוועדת קלפי באחד מהישובים העירוניים הקרובים לתל-אביב. נראה לי כי מה שכתבתי על סוהר הבחירות בהסתדרות, רחוק עתיו מלמצות את מה שבאמת קרה. לעיני תלמי אנוש מפא"י ואחרונה-העבודה פתחים הנשואים את אות יות המפלגה שלהם לידו נכנסים לקלפי. המצביעים, שהכירו כנראה את הפעילים מקרוב, לא היססו, שמו את האות שנתנה להם במעטפות — לעיני כל וועדת הקלפי, כשטיסתי לראשונה למחנה, לא ענה לי איש.

קורא, רמת-גן

נער גדול ונמחד... אין ספק שהכוונה לחסל את יולמן (העולם הזה 1130) הייתה מתוכננת מראש. מישוה בעם רת המשתרר ספק לשולמן פסק דיון מוות, עונש אשר אף שופט במדינה אינו יכול להסיל על נא' שם, שר המיטטרה חייב להביא את ה' אשמים לדיון, למען ידעו קציני ומוטרי משטרת ישראל כי אחר, כי הנשק ש' ניתו בידם אינו צעצוע בודים.

א. מלוק, תל-אביב

כאשה שהכירה את מרכיבי שולמן מגיל צעיר, הודעותי למקרה הכתבה על הרדיפה אחריו, בו ניסה אחר הרודפים לפגוע בו בידיה. מי שינסה לרדת למעמקי-נפשו של שולמן, ימצא שם לע נדול ונמחד, העושה הכל כדי להתבלם. כאחוז ילד שורק במוט חצי-נייטר במורה שבבית הספר בשכונה, כרו יעמפור בפניה וכל חבריו בראוהו ויר' אורו, זרק עתה לשולמן בקבוקים בשוטרים, כדי שהעונשים יכתבו עליו.

על אדם כזה יש לרחה, אף-אפשר להתי ייחס אליו כאל עבריון המסוכן לציבור. בתה כהנא, תל-אביב

... באנגליה מסתובבים התומים עם אלות בלבד. לכשינסה אחר השוטרים להגנו על עצמו, ברדיפה אחר שורדים מזויינים, וכה לנינו כללי של כל העתונות. כיצד נתו



השודר המאומח

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

יחנן פלמון, נהריה

המשך כך, הקורא פלמון. תמונת השודר המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

המאומח, המורכב מחצאי שתי תמונות — ריהדת תמונה.

החוק הישראלי, שיסודו בחוק הכריטי, נשק חם בידי כל 'שומר-מקוה' דר אליהו ברקוביץ, חיפה

השקפה תמציתית... מאמר העורך, 'רגל חרש' (העולם הזה 1120) קורא לתשובה: ארץ-ישראל היתה תמיד שלנו. חירות אחרים, לא יהודים, היתה תמיד בלתי חוקית. בחזונו לא מילל אף אחד לפגוע בלא-יהודים, ערבים או לא, כל זמן שאלה לא התנגדו לשאיפותינו ל' שחרור לאומי. עם הגורם הערבי היה צורך להתיר כל זמן שהוא היה על צידנו, אבל היה צורך לעמוד נגדם כשהם היו נגדנו. ההשערה שהרצון במדינה יהודית הו' מוגנית פירוטו מלחמת-נצח עם מדינות ערב היא בלתי מציאותית ולא שייכת לרגש ה' לאומי היהודי. ההיסוד הוא הנכונ.

... למרות שלא ידעו במאמר רברים חרשים, הלציה העורך לרכוז את המצית ההשקפה של העורך העברי, היה רצוי ל' הרבים אותו בחוברת מיוחדת, להמיצו כר' חוב. הוא עומד בפני עצמו.

... טענו אצלנו כל כתבות העורך על מסעו כאירופה הינם כובים, בין היתר סיפ' רו כי אורי אבנרי מעולם לא פגש את איש-הרוח הצרפתי המסאלי, ואו פול סארטר, המאמר, 'רגל חרש', שפורסם בירחוננו של סארטר, 'לה סאם מורדו', היווה תשובת מצויינת לכל המשמיצים. י.ש., חבר הקבוץ הארצי

ביתור הגווייה במקרה הייתי בבית הקברות 'שנמרי שבת' בזכרון מאיר, בעת שסופרם ביות במקום, בקטר לפרשת האשה שנרדפה למות והרדו בלכוד לא נתנו לבחור את הגווייה (העולם הזה 1130). סופרם הכבד שאנני, אם במקרה והמספרה רוצה לנלות על-ידי כך את הרועה, האם מותר או לבתר את הגווייה?

אמנם המספרה לוקחת את המת, על-יפי רוב, בטענה של בירור המוות והעששת ה' רוצה. אולם התוצאה היא סתם בזיון המת. שכל כוונת המספרה היא להוריד אבריו במישר המה ולגרום לביוונו. ואם פעם ה' כוונה נכונה, איך אומר המת: 'ישקר, ארעילי שהוא אדם אמת. גם כן לא כ'א' מיני. הידות הרתית מתנגדת לכל תולחי המינים, ש'מספרת את המסארה אחר', השולטת שלטון ללא מיצרים, מסה לעשות, ועל-ידי כך ימנע מאתם הנפסרים ז'ש, חלקם בעולם הבא ומנותחם השלוח. ויהי רצון שיבולע המוות לנצח.

יהודי חרד, בני-ברק

הקלדות והפרצוף כקורא צעיר של עותבכם החלטתי לפנות אליכם בבקשה — לשלוח לי את תמו' נתו של הימלר, תוכלו ללעוג או להערץ בקשה זו, אך יש בה משום הסכרנות לראות את פרצופו של אותו שאלתי את חברי אודותיו ונב' הם אמרו כי מעולם לא תשובו על תמו' נתו או תוויפניו של אדם זה, שכה רבות הקללות שהם יודעים עליו.

ראובן דואס, סכונ דן, תל-אביב

היא לי הכבוד להשתתף בוועדת קלפי באחד מהישובים העירוניים הקרובים לתל-אביב. נראה לי כי מה שכתבתי על סוהר הבחירות בהסתדרות, רחוק עתיו מלמצות את מה שבאמת קרה. לעיני תלמי אנוש מפא"י ואחרונה-העבודה פתחים הנשואים את אות יות המפלגה שלהם לידו נכנסים לקלפי. המצביעים, שהכירו כנראה את הפעילים מקרוב, לא היססו, שמו את האות שנתנה להם במעטפות — לעיני כל וועדת הקלפי, כשטיסתי לראשונה למחנה, לא ענה לי איש.

קורא, רמת-גן

נער גדול ונמחד... אין ספק שהכוונה לחסל את יולמן (העולם הזה 1130) הייתה מתוכננת מראש. מישוה בעם רת המשתרר ספק לשולמן פסק דיון מוות, עונש אשר אף שופט במדינה אינו יכול להסיל על נא' שם, שר המיטטרה חייב להביא את ה' אשמים לדיון, למען ידעו קציני ומוטרי משטרת ישראל כי אחר, כי הנשק ש' ניתו בידם אינו צעצוע בודים.

א. מלוק, תל-אביב

כאשה שהכירה את מרכיבי שולמן מגיל צעיר, הודעותי למקרה הכתבה על הרדיפה אחריו, בו ניסה אחר הרודפים לפגוע בו בידיה. מי שינסה לרדת למעמקי-נפשו של שולמן, ימצא שם לע נדול ונמחד, העושה הכל כדי להתבלם. כאחוז ילד שורק במוט חצי-נייטר במורה שבבית הספר בשכונה, כרו יעמפור בפניה וכל חבריו בראוהו ויר' אורו, זרק עתה לשולמן בקבוקים בשוטרים, כדי שהעונשים יכתבו עליו.

על אדם כזה יש לרחה, אף-אפשר להתי ייחס אליו כאל עבריון המסוכן לציבור. בתה כהנא, תל-אביב

... באנגליה מסתובבים התומים עם אלות בלבד. לכשינסה אחר השוטרים להגנו על עצמו, ברדיפה אחר שורדים מזויינים, וכה לנינו כללי של כל העתונות. כיצד נתו

החוק הישראלי, שיסודו בחוק הכריטי, נשק חם בידי כל 'שומר-מקוה' דר אליהו ברקוביץ, חיפה

השקפה תמציתית... מאמר העורך, 'רגל חרש' (העולם הזה 1120) קורא לתשובה: ארץ-ישראל היתה תמיד שלנו. חירות אחרים, לא יהודים, היתה תמיד בלתי חוקית. בחזונו לא מילל אף אחד לפגוע בלא-יהודים, ערבים או לא, כל זמן שאלה לא התנגדו לשאיפותינו ל' שחרור לאומי. עם הגורם הערבי היה צורך להתיר כל זמן שהוא היה על צידנו, אבל היה צורך לעמוד נגדם כשהם היו נגדנו. ההשערה שהרצון במדינה יהודית הו' מוגנית פירוטו מלחמת-נצח עם מדינות ערב היא בלתי מציאותית ולא שייכת לרגש ה' לאומי היהודי. ההיסוד הוא הנכונ.

... למרות שלא ידעו במאמר רברים חרשים, הלציה העורך לרכוז את המצית ההשקפה של העורך העברי, היה רצוי ל' הרבים אותו בחוברת מיוחדת, להמיצו כר' חוב. הוא עומד בפני עצמו.

... טענו אצלנו כל כתבות העורך על מסעו כאירופה הינם כובים, בין היתר סיפ' רו כי אורי אבנרי מעולם לא פגש את איש-הרוח הצרפתי המסאלי, ואו פול סארטר, המאמר, 'רגל חרש', שפורסם בירחוננו של סארטר, 'לה סאם מורדו', היווה תשובת מצויינת לכל המשמיצים. י.ש., חבר הקבוץ הארצי

ביתור הגווייה במקרה הייתי בבית הקברות 'שנמרי שבת' בזכרון מאיר, בעת שסופרם ביות במקום, בקטר לפרשת האשה שנרדפה למות והרדו בלכוד לא נתנו לבחור את הגווייה (העולם הזה 1130). סופרם הכבד שאנני, אם במקרה והמספרה רוצה לנלות על-ידי כך את הרועה, האם מותר או לבתר את הגווייה?